

**Exempel från Björn Forssén på uppsatsämnen för C-uppsatser i skatterätt,
Örebro universitet vt -17**

1. Begreppet i eget namn i 6 kap. 7 § och 9 b kap. 1 § mervärdesskattelagen (1994:200) i förhållande till EU:s mervärdesskattedirektiv (2006/112/EG).
2. Uttagsbeskattning inom byggsektorn och efterföljande försäljning av fastighet – *vara* – enligt 2 kap. 7 § och 3 kap. 2 § mervärdesskattelagen (1994:200) i jämförelse med omvänd skattskyldighet för *byggtjänster* inom byggsektorn enligt 1 kap. 2 § första stycket 4 b och andra stycket mervärdesskattelagen.
3. Likställighetsbestämmelsen i 1 kap. 4 § skattebetalningslagen (1997:483) i jämförelse med skatteförfarandelagen (2011:1244)
4. Uppföljning av förslagen om upphävande av det s.k. kopplade området mellan skatterätten och den civilrättsliga redovisningsrätten enligt SOU 2002:74 och SOU 2008:80.
5. Institutet beslut om befrielse från skatt och avgifter på grund av synnerliga skäl: 60 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244) i jämförelse med föregångarna 13 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483), 22 kap. 9 § mervärdesskattelagen (1994:200) och 76 § lagen (1968:430) om mervärdesskatt.
6. De nya reglerna om frivillig skattskyldighet till mervärdesskatt enligt SFS 2013:954 i förhållande till 7 kap. 4 § skatteförfarandelagen (2011:1244) om underrättelseskyldighet om ändrade förhållanden jämfört med vad som rådde vid registreringen till mervärdesskatt.
7. Ersättning för kostnader för juridiskt biträde i skatteprocessen. 43 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244). Ersättning utgår inte om rättsskydd i försäkring finns. Gäller företagare. Frågan är hur rättsskyddet fungerar i praktiken. Vilka försäkringsbolag har rättsskydd för skatteprocesser i sina småföretagarförsäkringar etc.? Ger rättsskyddet ersättning för skönsbeskattningsmål, för mervärdesskattemål etc.?
8. Advokatens roll i skatteprocessen. Advokaten är enligt god advokatsed subjektiv, inte objektiv och undervisande. Hur fungerar det i skatteprocessen? Om en materiell fråga får en korrekt bedömning först i kammarrätten, genom att den enskilde och dennes ombud där framlägger något som bättre belyser frågan (saken) i målet rättsfrågemässigt sett, är risken att motparten – Skatteverket – anför att det är en efterhandskonstruktion. Kan den enskilde i det läget förlita sig på principen *jura novit curia* (dvs. 'domstolen är förtrogen med rätten')?
9. Skatte- och straffrättsliga aspekter avseende juridisk person, t.ex. aktiebolag, som enbart innehåller en villafastighet.
10. Principen om förbud mot dubbel lagföring (*ne bis in idem*) med avseende på skattetillegg och straffrätt i förhållande till principen om neutralitet vid

inkomstbeskattningen beträffande val av företagsform. Hur fungerar den principen förfarandemässigt sett?

11. Principen om förbud mot dubbel lagföring (ne bis in idem) – en jämförelse mellan skattemål respektive företrädaransvarsmål.
12. Undantaget från beslut om näringsförbud avseende rättighetskatalogen i regeringsformen och näringsfrihetens förhållande till EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna. Vad innebär det att näringsfriheten inte uttrycks positivt i rättighetskatalogen i 2 kap. 1 § regeringsformen (1974:152), RF, utan indirekt genom att 2:17 första st. RF innehåller förbehåll om begränsningar av näringsfriheten, när artikel 16 i EU:s stadga positivt uttrycker näringsfriheten? I 14 § första ledet lag (2014:836) om näringsförbud sker, beträffande undantag från beslut om näringsförbud, enbart en hänvisning till rättighetskatalogen i 2:1 RF. Kan det föreligga en utvidgning av näringsfriheten enligt artikel 16 i EU:s stadga jämfört med bestämmelsen av näringsfriheten enligt 2:17 första st. RF, så att undantag från ett beslut om näringsfrihet enligt 14 § första ledet lagen om näringsförbud inte behöver tillämpas för att EU:s stadga ska ta över som konstitutionellt skydd för näringsfriheten i förhållande till RF? Är med andra ord 14 § första ledet lagen om näringsförbud delvis obsolet konstitutionellt sett? Gäller den i så fall vidare bestämmelsen av näringsfriheten ex officio i förhållande till myndigheter och domstolar eller är den, i likhet med EU-rättens företräde i förhållande till nationell rätt, enbart en förfarandemässig rättighet som den enskilde kan åberopa?